



Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb



This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

No. 19
16.7.57

۷۸۶

جهان زيبی

مشاعر

زير سر پرستی سيف الملوک
صديقي رياست سوا
ليکونکے اور مرتب کو نکے فيضان سوا

Govt. Higher Secondary School
Acc No. 15
Date
KADAL Swat

تمہید کتاب

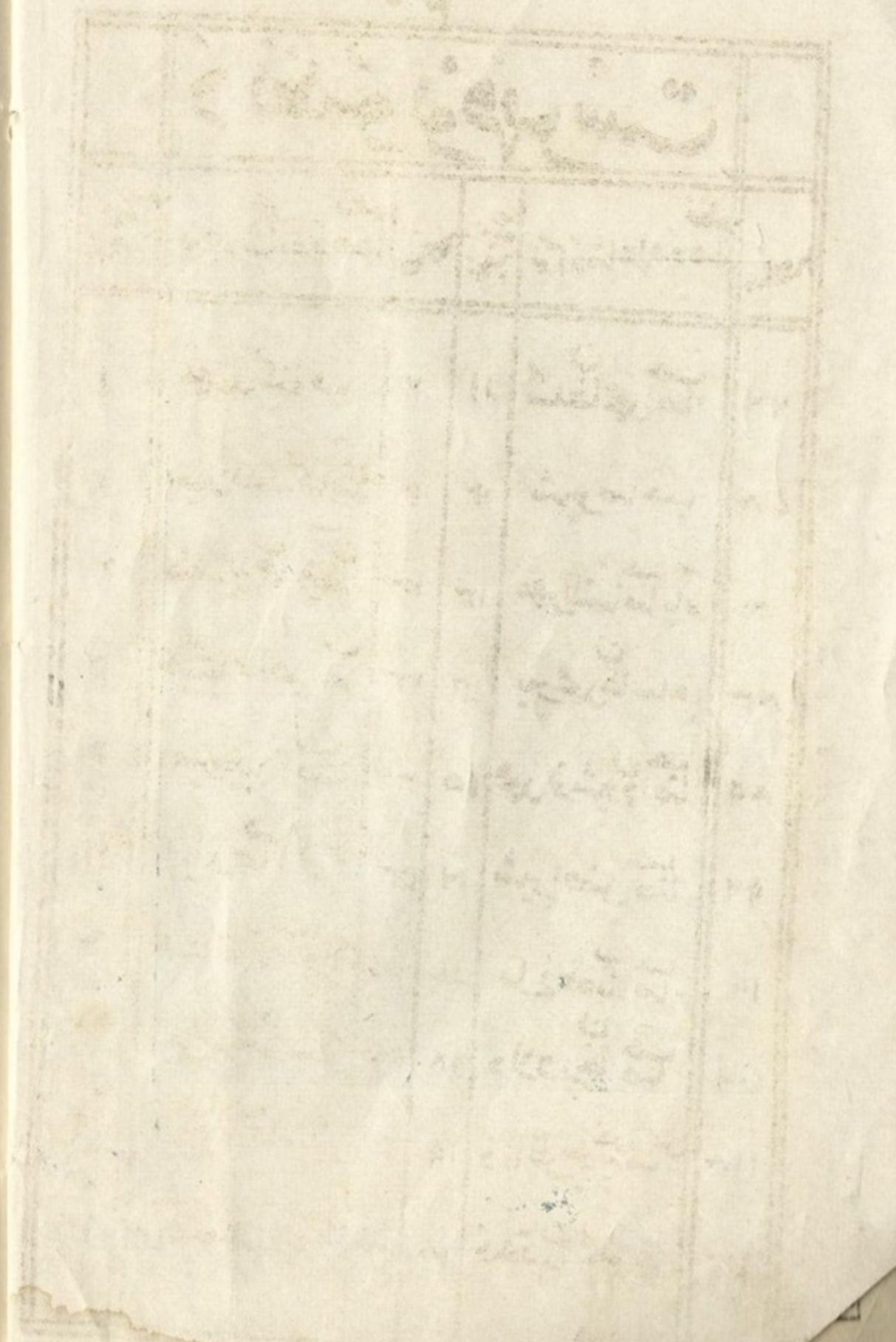
چونکہ سنخمال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوات دام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
دنتا جو نہ منتخب کرے پہ غوی باندا دیبانو
اوشاعر اوصاحب خیل خیل جدبانشکار کرے
لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور بہ حد د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کیں پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)



غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست				
نمبر شمار	عمر نظم	نظم	نوم د شاعر او دہفتہ	نظم
۱	۲	۱۱	سُلطانِ محمد صاحب	۴۶
۲	۲	۱۲	شیر صاحب	۷۸
۳	۱۳	۱۳	مہر النساء با نو	۸۰
۴	۲۳	۱۲	پیر محمد صاحب	۸۳
۵	۳۳	۱۵	محمد نوشیر و اصنا	۸۹
۶	۲۲	۱۴	شیر افضل صاحب	۹۶
۷	۲۷	۱۷	خانہ قصا صاحب	۱۰۰
۸	۵۵	۱۸	دل اور خان صاحب	۱۰۶
۹	۵۸	۱۹	د ناظر بنو پیر مت کین	۱۱۸
۱۰	۶۳	۲۰	د عقیدت کلونہ	۱۲۰



اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب
 مالیارچہ دکلزار لڑ کپہ زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کر و مونبر والی عالیجناب
 دا اول ددہ ہمت دے خان خبر کپہ د احوالہ
 یوزہ نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یوپہ ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

جناسیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نردے

مولی پہ لوی احسان را کپے دادریم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہازیب د دوی رہبر دے

بل گورہ خارورہ چہ نین باڑہ د سہبر دے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په مونږ فضل د سبحان د
 حصه د منافق د لته هم هلته کښن نیران دے
 هر دم په ژوند کښن نه کړه صدیقی د خپل وصاله
 یوزه یوازے نه یم چه په د یم خوشحاله

طرح
 ن ن
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنگان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 نن بارة د سهر د خوشحالی د ه په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چوانان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندانه پورے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 خندا د خوشحالی د ه په چانشته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل و الی اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستا د کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
 داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونږ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت دے
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف، عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندې تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کښی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کښی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تمهیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کښی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د بهر د عهد د مامون او کړی

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی
 مشہور پہ تواریخ کو کب دے عدلِ جہا نکیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کہ ز نَحْمِیر
 مظلوم بہ ہلہلہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حَآنِ پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ او دِ کِرا تقرر سیر

سَلِیمِ پہ دغہ وصف یا دید لے بہ تحسینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

یو خُو خیرے واورہ تہ دَ غازی مِلّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاروی پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری دَ صدیقی دَ حق شناسہ
 ہر سری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کب دَ آمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغوار ہی بل تہ لے کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نہ وی ہر بلبیل شِی ثنا خوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونبِ سَمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے
 تعمیرے **صَدِّیقِ** پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُہد او معاونِ دَدَہ رہا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِّیقِ سید و شریف

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِیَاسَتِ سَوَاتِ

طرح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ دِ خبر کو مہ دحالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے وہی حمونبِ پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونبِ پکور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کنبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کنبی بلبلان کنبی شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی دہ نون دہر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

په جوش د محبت کښې د سیماب غوږد رقاص شوم
 د عام نه جدا شوم د خاص سره خاص شوم
 میدان د تصور ته وردننه په اخلاص شوم
 د فکر په دریاب کښې وړ پکې لکه غواص شوم
 خارج مکره لعلونه چه ټول ډک د لاله کماله
 د شاه د تاجپوشی په تاج جواړم کړه الاله
 نن جشن د حضور دے که د کوئی اختر هلال
 د ابدر د کمال دے که یو ستورے د اقبال
 یا بسکله پلوشه ده سر و هی پوره په کال
 یا دا چه په هجران پسے مدام راجی وصال
 نن جونہ د جشن تماشا کړی د دیواله
 نری دنگه غرانگه سر بهر کړی د سوشالہ
 د ازه یوازے نه مہ په د باندر خوشحالہ

د خیال په آئینه کښې درته بنا یم یو تصویر
 په هوش شه هسه نه چه شه د خایه هو اکیر
 د سبی د جادو نه درته ډک کوم تقریر
 اثر به هله او شی د ضمیر نه په ضمیر
فیضان خیل تخیل کړو د شاه مینه ته لیواله
 الفاظو ځی په زخم د زریه کښیو ده د سماله

طرح

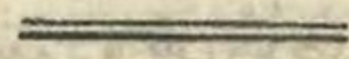
طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 یو ورځ زه د سیل د پاره تلووم صحرا ته
 گلشن د خوشحالی کښې کور زید مہ زه هر خواته
 یو زری عجیبه بهار په غوک کښې او د ماته
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی بهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د ا همونزه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای په مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکم نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دیر خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے



دیر دیر فوائد دے رسو لی دی جہان و تر
 لاس دے دلا سے دے دے پسر هر یو انسان و تر
 نشته دے سلطانہ دے عیان نہ خہ بیان و تر
 هر نتیجہ دے حدیث دے خیر الناسہ دے
 هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے
 خاص دے هر پورخ دے داروئے دے ایسے مسیحا ئے تہ
 چوتہ مرہ ورنہ ئے خور چانہ پخلائے تہ
 هم حمونب دے غم دے شپہ دے پارہ یو صبا ئے تہ
 هر فایده ستا حمونب دے پارہ بے قیاسہ دے
 هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ستا پہ لوی ہمت سرہ دست اوطن آبادشہ بنہ
 علم دے از دہ کورہ ورتہ جہل نہ آزاد شہ بنہ
 ہم پہ جمیل وصف سرہ هر وطن کبنی یادشہ بنہ
 داد ستا تو تہ حکمہ اوس خلاصہ افلا سرہ دے
 هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے
 ناد قوم دے پارہ ہم پورہ کورہ ضرورت و ارہ
 ناد ترقی پہ عروج چوت کورہ ریاست و ارہ
 حکمہ دے کتانه قول خوشحالہ رعیت و ارہ
 ستا مہربانی دے یوے بلے نہ کیا سہ دے
 هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے
 جشن دے بارہ دسہر دے مبارک وی ستا
 دیرہ خوشحالی دے سلطانہ یو پہ لک وی ستا
 ستورے دے اقبال دے تل رو سنا نہ پہ فلک وی ستا

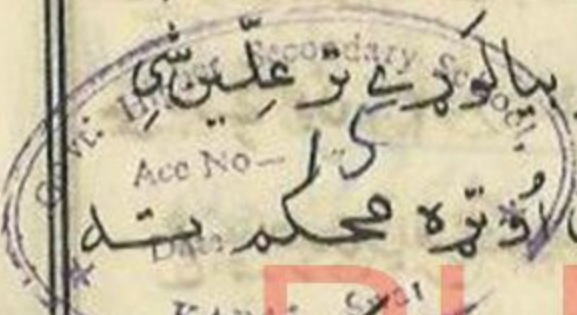
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ
 تہ در زندا باد لے حکومت دستا مدام وی تل
 سو رک رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم در فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس بنوا پچاسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہرہ شنہ دی ہم کہ زپردی او کہ سپین شی
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ تہ ترائین شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو پری تہ علین شی
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکمہ شدہ
 زہر د تفریق د مینہ نہ واپہ کورہ مدغم تہ
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ



شوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي
 ترېخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبېن شي
 ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه
 ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه
 خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه
 مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي
 هله به بيار و نر در ته د يار د غي آمين شي
 خيال کوم هج بوره زه په دے معما کما نو
 د اتش قعه نړ دي که واورى هو ښيارانو
 د ايو معمه د مطلب ډ که ده يارانو
 واي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي
 کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي
فيضان سوات عفي عن سید و شريف

الرحمن صاحب
سوات

طرح

يوزه يوازے نه يم په د باند خوشحال
 نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله
 يوزه يوازے نه يم په د باند خوشحال
 نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د د سمبر
 ختله چه پر تخت وه والي صاحب بهادر
 هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر
 داز ياته خوشحالي د پر رسيد د بل کاله
 يوزه يوازے نه يم په د باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ ن د ہر یو مسلمان
 ہر ہائے کنی خوشحالی دہ پدہ پچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو ن د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کازن حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پدہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو ن د حکمران وی
 دنیا کنی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پدہ قام باندِ مشفق جو ن سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کنی پدہ خندا کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کنی پدہ خندا کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس

هر یو سوری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پیر خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاخیدا که رنجور
 آغوسته خه جا و خلقوز یبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 نول خلق راغونډ د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کوی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کورے هر یو انتظام
 عیشونہ دی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 شوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د د سلطان ادنیٰ اعلیٰ کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار و آتر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاهی ستاسو قیاسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 موندله لویه برخه هر یوکس کتا سلطانه
 احسان مالی جانی کوے دهره مسلمانه
 بیا خاصکر په عاجز و ئے بے حد مهر بانه
 هم دیر د احسانونه هم جزا د سمد لاسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 په مثل د حاتم د حکمرانه سخاوت دے
 لایق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے
 د عدل د انصاف په کللی جهان شهرت دے
 ستا فیصله هر د میرا او د قسطا سرده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 هر فیصله کرے په انصاف عدل پسند ئے

هر دے نوم د انصاف په تمامی جهانه سر کند ئے
 هر صوف په د اوصافو په چترال په دیر در بند ئے
 تعریف د دنیا نوله کوی دلانید که لپاسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 حاکم دوی حاکم چه ور پکین عدل انصاف وی
 هر صدق چه له بدو د رشوته خنصاف وی
 هر چه جرم او کوی په اقرار باندي معاف وی
 له دے نه چه خلاف شی بیا توبه د د خناسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 ماوند د خنصیب کړه زیاله دے نه بنه اقبال
 چه کوی مظلوما د په انصاف عدل خوشحال
 هر دله کور د ش د انقلابه او سه آل
 دعاء د مظلومانو تیر سخته د الماسه ده

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالگری د کال په کال کبی د
 بل د نیکنامی غرض ے هر زمانه په خیال کبی د
 د الار د نجا هر مسلمان له به و سوا سده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 به سوا کبی مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی ے کی پی که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواری هیشکه چه بدل د د آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر اسر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د والی عمر د نوح شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

ح حبیبان الرحمان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ لوی د زاو

یوزہ یوازے نہ نیمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا خنک امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربیہ کالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر ندرہ تے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے دبلاہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرب
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بیل تہ کل ویلوجہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک خانندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کلوا خلی پرے فحو کے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خوک بل
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

دا خبرہ ہم ہر جا و بنیکے دخل قیاسہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ پہ خدمت کبی دہ

ہر یوہ صیقہ د شرافت پہ صداقت کبی دہ

ماہم اورید داوینا د عوام الناسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

ماہم اورید لی جہد قوم خان خادم گنرے

تہ خدمت د قوم کرے ، نہ جہ خان حاکم گنرے

تلے دا فقرا د فکر پور تہ دوسواسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

دا فقرا د فکر پور تہ ستاد وصف دہ

تلے دا فقرا د فکر پور تہ ستاد وصف دہ

عدل کرے انصاف کوے داستاد احساسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

عدل کرے انصاف کوے نہ چہ تہ ظلمونہ شتہ

نہ بہ ترقی سر داسے نور قومونہ شتہ

بنیکل پہ اخباراتو کبی لیک دحق شناسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

درست پہ اخباراتو کبی لیک جہازیبائے تہ

حکم مہربانہ پہ عاجزو غر بایے تہ

تیزہ رسائی د عقل ستا چہ د الماسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

تیزہ رسائی د عقل ستا پہ سیاست کبی دہ

قوم د اسلام لہ بنہ فائدہ ستا حکومت کبی دہ

ورک دچغل خورشیدی چغل وینا فحاشه ده

هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

ورک دچغل خورشیدی چغل وینا اثر نہ کری

بل طرف تہ کوچ بہ ہیچ امیر حیدر نہ کری

دام عریضہ بہ دسہر د التماسہ ده

هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

لال نشی پتید لے کہ بہ ایروز پر زمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا یقین پکار دے

یقین د مسلمان د پارہ بنہ بنیک کر دار دے

ہاں بہ نا جا تڑ کہ چہ بدل کوی گنہ کار دے

رشتیا بہ خنکہ پت شی یوسر کہ نکتہ چین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دلیا چہ پتوی دا پتول گناہ عظیم دے

سوات والی تہ خیل استاد د خو کرے تعلیم دے

ماوند د انصاف منصف مزاج عقل سلیم دے

ہم د ایسے نور قوم و نولہ اماں د جوہر امین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

ہم د ایسے نور قوم و نولہ د شی امام بنکارہ

عبرت بہ شجاعت کنی د آغستے نام بنکارہ

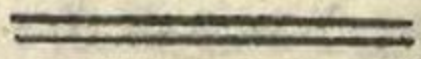
ہاں کنی کوتاہ پتہ کوتاہ بانہ چہ شی اسلام بنکارہ

بیدار شی ہنہ قوم چہ باشلے نیک حسین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کازی لوته گلستان وی
 په جا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په جا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشانه خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کینن چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په باره د سهر کینن کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آزا دی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانو د دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی



امیر حیدر جونپوری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ۱

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشحالہ

پرون د پینتنو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری و لاہ صد ا لہ

پینگلہ د آیم بیاجورکے شردہ کہہ الہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پینتنو فخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر بہ گد سدا و تد بیر و لاہ پر کالہ

فطرت پہ سہ منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غیبک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستی و پد کے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تد بیر دواہ لہ مرا نے قر بان پیری

سہادی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ خائ پیری

فردوس د پینتنو د غور پید پینتنو فخوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رو نہ د بنادی د گور لے نہ ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پینتون آدم تہ خلافت سپارے کی پیری

عوادہ د ہیواد چہ د بنادی پہ تہاں زنگ پیری

خیبر چہ چا خبر کرے د د ہسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پینتنو و زینید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہرے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحال لیری
 نوبت چہ ن د ستوا پہ سہ درو کنی ستاغیری

(یا ز کراچی)

ہا غے عبد الماک صا فکری
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موندے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور با مالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو د جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمتے قام لہ گورے لارے صاے
 ر ظلم دورک کپہ فرشتہ چہ د انصاے

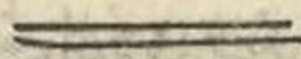
هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کوی لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه ذخیل سیاله
 یوزه یوازے نہ یه په د با ند خوشحال
 لورہ، که جورہ ده، که خت دے که کمرده
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غردہ
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنه خادردہ
 نشته منزری هغه بیرو و تہ لیواله
 یوزه یوازے نہ یه په د با ند خوشحال
 زے وی، که او رے پکنی هر خوک خی مز کوی
 یرہ تره نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نہ خوک کل کوی
 قام د سواد علم په دولت شه مالاماله
 یوزه یوازے نہ یه په د با ند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکنی او کوه قلع قمع
 اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 یق د حذر زیات شه غوتو او سپرد لو خان
 هر کل شه په خندا چه پسری او کوه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه دوصا د کل په طمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 افغان د باغ لاره، مهر با نه شنه خا و ند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غریبوی خوند په خوند
 مستی کوی خوشحال دی پرند چرند په ژوند

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کبئی نن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ دسہردہ
 رنزا د قمبودہ ہرچائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہرچوک دی نشتہ منع
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع



طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 د اصد اٹمانہ ، بلکہ داد عام الناسد
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہرچوک دی؟ و ایہ
 بل پہ ضمیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ
 کبئی کوپ او گوٹ حال احوال ، نہ چہ دورایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہم لبیان اوچت نے دو مرز چہ دہر چانہ شہ
 اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ زمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نہ د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل کے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتوردے دی ہر توک شکر گزار
خزان دموالی دور لری ددے چمن گلزار

پہ امن د آقا تو ددے ہر یو مکین شی

صد شکر د اکبر دے چہ پہ امن کبن اول یو
د قحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل یو
اقبال د جہا زیب دے منظم او مدلل یو
د علم پہ زپور سہ فکری! بندہ مکمل یو
حافظ دے د غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

من الشعر آء جنا بنا علی شہیر محمد خان
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح ماک

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باکہ نکتہ چین شی
ہلال چہ د خودی چہ کمال سہ قرین شی
ہمال د قاہریا بے ہلہ ستور د جبین شی
د وخت پہ کوتہ کبن د سلیمان ہنہ نکین شی
پہ تخت د حکومت باند فائز پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ فوقوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در ادراک جہا سراب دے
 در دہ او در حق مینج کین در یرنہ غوند حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 در سوات در والی کار و ارا تعمیر در زندگئی دے

ہاں در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہاں در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 بہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 بہ غارہ در مینوش کین کہ داطوق در خدمت دے
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم ہاں در قول عمر صفت دے
 ہک چہ چا حلال کورک نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورک چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغِلِ أَحْمَدِ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلَيَّرَ سَوَا
مَدِينَةَ

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کبی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پمراستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گورستا و طن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زب باد حالہ

روح د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

کبی ہر نفر لکہ سور ما جو نبر دخیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

دالرشہ پے دولت د خپل وطن دلایزالہ

پے در کبی د خالق پے د نشتر وی دعا د اتل

آشنا کرہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

دو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کبی جہازیب بلہ کرہ شمع

دو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پسے شروع شو نو بتونہ
 ماٹل شوہ دھرم ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 رنرا د جہازیب کورہ لہ د وار و قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تل ستای پیہ نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ عروس لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریاکار بچان نه خونب ریاکار شی
 های دریا کار به په آخر کنی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کنی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند شتر جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لورے خاوند حکمران جو نبرد سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتونہم آمین شی

احمد جا نشتر سکنة علیگرامہ سوات

بہا علی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہر تل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 چورے پھرائی جو نبرد پارہ مدر سے کرے
 مولہ دھر سپری د علمونو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شرسد ت و
 له رور اوله عزیز سئ ئی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وه ئی له جنک اوله جداله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 اوس ناست دی په آرام سئ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سئ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گذاردی خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 ن ستا په اهتمام سئ تول ستا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کوه نیک خصاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پونب تل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 سات په سار زمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جو نوب قبول کوه پخبل فضل ذوالجلاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 ستا غلام خلقه بگوش
 د کوه له خبل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کوه د عاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 هر شوک د بهر مند کوه له خبل جو اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیگرامه - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

داوی رحمت درب دے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دنیا کبی دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونب والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بے کوثر بے ریاتل د خیل قوم کوی خلد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم دے د رب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

مائد خونب د سوادے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک دے جہان

در اصل بجاہد نے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم نے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۰ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۱ بارہ دسہرہ پنجم کان جو نبرد عیش

۱۲ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱۳ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱۴ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱۵ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

۱۶ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ سادل باند کبریٰ کبریٰ

۱۷ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱۸ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱۹ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۲۰ دادرسی دہر مظلوم دے تہ سایہ دہر شمس

۲۱ تہ سورہ رحمت دے تہ رعب دہر بشمس

۲۲ د نپل توآ پشت و پناہ دے کشتیا دے بے مثالہ

۲۳ یوزہ یازے نہ یہ پر د باند خوشمالہ

۲۴ دراصل تہ د خدای دے پرستار دیر پہ غلو

۲۵ ستانیک محل دہر مومن پہ زبہ جو رشوے مومن

۲۶ دہر مفسد د زبہ نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۲۷ نین سواد ار امان شہ پہ آرام دے بے مثالہ

۲۸ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۲۹ آمان د د زوال کبری رب د عدل دامیران

۳۰ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۳۱ فصیحہ ملیح بشر جو نبرد الی دے بے مثالہ

۳۲ یوزہ یازے نہ یہ پر د باند خوشمالہ

سوال ته په درگاه د رب غفار کوه اے سلطان
 کله گل مخلوق د هم رنزا زيب د جهان
 دال و ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 و انم د عدالت ربه جاری لوی په جار
 رو بنانه په کل سوات د زریه خالی لوی د غم
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کینا ستر جمع

PUKHTO.NET

طرح ۳۴

هر سري موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 لور د صبايي شوے چه رنزا د بام خاصه
 هر سري موند لے موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 رحمت لے نه تا فیض رسی نه چا و ته
 رحمت لے چه جاری شوے هر خوا و ته

د امن فرشته ده د رحمت د رب غفار
 د اسوات دار الامان د په رشتیا ستره غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک لے دے د قوم په محبت
 عاشق د جهان زيب د معشوقه خپل رعیتا
 دراصل مجاهد لے، رد بدعت، شو سهر
 دعاء د عام و خاور ته جاری د هر فمه
 ملیح د هم فصیح د جهان زيب د هر بشر
 ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے په عنصر
 رو بنان پر لے کل جهان د معطر دے منور
 اننقش فی الحجی لے په دنیا جوړه یاد کار
 مقبول د عام و خا د مشهور د تول عجمه
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کینا ستر جمع

زیب د کل جهان شوئے ذ زیرو نہ بالاف ته
 ابرو د جھارے غنچه زمکه ستاد لاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 ته باد نسیم ے چه مدام جھار د کلو ے
 خه بنه منقسم ے چه مدام جھار د کلو ے
 خه بنه منتظم ے چه مدام جھار د لوه ے
 هر پښتون شرف رتبه موند ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده
 ته خوشبویه کل ے زیب د باغ او د جهان ے ته
 ته زیب د ور بل ے سیال د نیشته عالیشان ے ته
 ته قدر شناس ے قدر صند که قدر دان ے ته
 تل عفوه ستا په مظلوم ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

تل ته مساوات دهر مسلم که وے د خان سره
 نشته عدالت کین تفاوت زیرو بلا سره
 سکه رب نظرد مرحت کوی له تا سره
 ته مشعل د ستوانے رنرا هی پر ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده
 باره د سهر دے دا پنجه سالگره د ستا
 هر سړی مسرور دے استقلال د خپل ملک د جا
 بخت د بار اور شه بهر زیمه بشه تا بند ماه
 تل کوی دعاء سلطان مجمل چه ے د لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

طرح ۱۱

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

تل زیب ستا د جہاد، جہازیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ صدے دُر شہوار ستا جہازیب دے
محفوظ د امانت ساتھ درب نہ ستا د ازیب دے

تل خیال ہے تو کمال ساتھ زوال ہے ستا ہر عیب دے
کمال ہے ستا کمال د کلام کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ تاراج و تل د غیر و بے آماج
بے سہ سر پرست تباہ برباد لکہ د جاج

صد شکر دے مالک شو د خیل قوم د ملک د راج
سامان ہم د عروج کمال بہ ستا جو رہا بالیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ستا ورنہ شیرازہ وہ، مکملہ شوہ ہنسپار شہ

معمار د خیل قوم پیر نہ خان و نج پوہ بنہ بیدار شہ
تعلیم صحت، تنظیم شہ ستا نصیب شکر گزار شہ

دالوی غمخوار ہمدرد ستا د اولی د کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

حفظان بچاؤ د خیل عزت دولت کہ د مطلب وی
ہمدرد شہ د سردار زیب د جہا کہ د مطلب وی

دیوہ د خیل قسمت دہ، دیر احتیاط کہ د مطلب وی
خان یوی پہ سود و زیا کوہ پہ ایما کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

گنہگار دے تہ اے سواتہ تل د غیر و وسے غلام
ظلمونہ، بدعتونہ، ورنہ رسمونہ تول د قام

مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکنا م

مشکور بہ د احسا د خیل والی شی کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

دنيا ستا تما شگيره ستاد عقل په نظام
 تل هوش عقل سليم سانه دخپل ملک په دوام
 هلاک انگشت نمانشو د عروج په هر يو بام
 تل زيب ستاد جهاد جهازيبا که ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
 ماهر د سياست د جوهر رستم د زمانے
 قائد مؤيد سواد کوياد کار د زمانے
 قاسم فاتح د سواد د بدعت د زمانے
 زوند نوم آبدی شه زيب د سواد ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
 دراصل خير الناس د اشرار مؤيد د قوم
 رحمت د الله مؤيد د پاره د قول قوم
 بشر د رب په فضل دے غيبي رحمت د قوم

ماهر د سياست عقل سليم که ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
 در شب و روز کوشش جاری دے ستاد ترقی
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنیاد د کامیابی
 د قبول نه ورسته وے اوس شو وړاندې په سیالی
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دین که ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
 مازا سلطان به تل د رب په درکوي د سوال
 عزت ژوندون مدام ورکوي د خضر په مثال
 د امر د قسمت د سوا سانی تل د زوال
 تل زيب د جهاد جهازيبا که ديقين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي

سلطان محمد، منگورا، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خالقو او نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ہے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ہے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ہے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وای ہول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وای ہول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قایم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتینہ وای شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو ، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ مہر ہر
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 قومہ خوشحالیکے چہ ن بارہ د سہر دے
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسوک تاج پس
 دہ ورخ د خوشحالی حکمہ پہ ہر سہری اختر
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پرے قیاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
 خاندی خوشحالی پرے پہ مظلوما نو دی
 سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیم نو دی
 رب د اجور کپی داد عام خا الخاصہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 بلبل کوی نغے پہ باغ کنن کوئی پہ نخر و
 قدما انہلی د نازہ پہ رور و راچی خار و

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شاداند
 حکم در رتبہ پہ بادشاہانوکین پیاسدہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہغہ کہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چہے ملکوے دناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعاگو حکم بانو چہ حق شناسدہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بناعلی پیر محمد خاصا دکی، سوات

طرح ۱

زکۃ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضادے حکم خلاصہ د جنجالہ
 زکۃ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کین
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سر د لاند ک پورہ پورہ د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د قول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

دست که حیوانات که جماداتی بول نارے وہی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی
 کہ تیر پے د وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبھی خوشی کری خند پید
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ زاغان حکم رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو بیو د مع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

تیاریہ د ملکہ لاریہ بہ وطن آبادانی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبھی د پیرے زیا تہ نادانی د
 قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پریاد
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد

دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو
 د زمکے زیر کینچو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبھی چہ خاک و دھنہ وارہ جو اہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

بہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ
 بالاد پہ شاہانو کبھی اے شاہ لوی منسب شہ

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنکین شی
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کوری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کوری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیبلا س کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک مبارکی مونہ پکار دے
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلے محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کوری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ تگور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاصہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ بکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف دکمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم دذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ دروی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ دسمبر
 داورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نوشیروان حکم پہ جوش کرجی دھیالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انساد خان خبرکہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ دزاغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ دزاغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ رانغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہ اپی شوه پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاند پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 ٹاٹ پٹائی بیکل خایستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ در کاکہ کنی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ گلستا کنی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاج
 ترخو چہ وی ژوندی پس ددہ لورے د تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکنی ہیچ نشتہ دا خبرہ بے وسواسہ دہ

شک پہ کنی نشتہ خا وادورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور و ہر سہری وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے د ول حال
 لاند پہ قندیب چہ وہ دہر پاپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قندیب سراسر جور و ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل دربارہ شہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری موندے دروہا ہر سہری پکنی سور
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هـ سـ
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گونجی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبر دار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن د آمان د ه هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال
 د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
 قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشیروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند ک نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

چہ بلہ ورتہ شوہ د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
گلو نو ہر طرف تہ پہ بوستان کبی او کپو زیب
حای پہ حای انصاف دچرتہ نشہ دے فریب
ہر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز یب
شہادے سلا فی لورہ راچی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
طوطیان دے سلا فی لورہ راچی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل دتے دہ د سوات د کنارونہ
ہر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
ہر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گرجی بول خوشحالہ خوشحالی کپی
خند دے کما مت چہ حفاظت دے دامالی کپی
عروم دے پرائیجے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
عروم دے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وریکین نشہ ر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سہ مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدی گعام خاصہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ یم پہ غوگو دے کس م اوریدی دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چہ ظایمان تر رب دیستی دی

داسے ظایمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ماویستے داد قیاسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چہ تہ بہ پیدا نہ شی کہ چانو کوی ٹوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدا نہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے پہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ دے

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ دی

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاریہ کی بل پہ ہر حای مشالو نہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دارنر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زار دهن کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که دعوی قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو
 جوپ ترے قسما قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

طرح ۱۱

طوطیا په گلستا کښ په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۲

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 هر انسان چه وینم کوک که حی له خیاله
 سوره سمبالیکی، قد د صنو بروینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیبا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کښ
 کل شه دا کلاب، په باره د سمبر کښ

داعدل انصاف نشده نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جمنده د ترقی حمونزه په تو جهها د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سږ سیال شه، بسکه هر کلشن شه

دامهر بانی دهم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چنغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنکار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شمع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په یره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 به باره دسهر کنی دهر چا حق ادا شده
 راغله دافشه هم د سنی یوکم پچاسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 داکار به اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کامران ئی، چو وی د ا صفت
 د معلومه شو مو نبه هغه وقت د قیاده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 اے خان قصابه، ستا چه خومرا که تو ان وی
 صفت به دپه خوئی کنی دخیل عادل سلطان وی
 و تله داتکه یو د سختی او د افلاسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده

طرح ملک

دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 چه د عادل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شر شا بار وطن وه جو به د ظلم یوسنکار وه
 یو دم ئی صفا که چه عادل ئی شهر یار وه
 لیدک د عز تو نو سنکار بن به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی به رشتیا دیقین شی
 خیل جمونه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه داسه رنگ سلطانو
 هغه ملک به لور شی چه سر دار پخیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 دده به برکت جمونه لار شه جهالت
 به باره دسهر وطن ته راغله دپو راحت
 داوی خان قصابه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیمہ پے بانڈ خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیمہ پے بانڈ خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیمہ پے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے ز پو کین شام
غنیا دارہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواکرہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت د ک شہ دکمالہ
قائم د د ا انصاوی خرنہ پے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ باده
پلاس د د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د باده
د ادور د کلو نو د پے کلشن ہر دم وی
د بدب د د شاہ تل وی د اد بدب دستا حیا دہ
حیا د اجمو نبرہ پسر شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ
د ازہ یوازے نہیمہ پے بانڈ خوشحالہ
حکونہ معتمد د شاہئی پے ہر دستوری
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری
حکونہ دوی ستا حاشہ د حکم اے سلطانہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا به تا معبود
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستا د قوم پسر وی
 ظلمونه ستا به نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د هیسه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د به هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستا د بر نه بروی
 ترخو چه د لاور غمکین هر و من وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوره بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لبار د کار و ستار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرهي يځني سم برابري
 آبي دستوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بختري دي
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکينا ^{سته} جمع
 راځي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خواهادي د هر بات
 منسوخر ظلم زور شر ان د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرے ټول عالم دے چر ځای کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوات شاعر عدل گستردي
 بد خوا د شاد سوات گوشه جدا کينا سته جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طويان
 طويان او ميلانه بکښې او سپري خاد ونياد
 و اصف چه د لاور غمگين پږ پخيل لسان
 دا ډول د دستوا وي په والي صاحب آباد
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سود اکينا سته جمع

طرح ۳۱

هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خومر سايلانو اراده چه د کوم کار کړي
 هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خورش سائیل نو اراده چه دولت و کور
 قول هفت مایه شو پکین یو پاتے عی و م نہ شد
 و اہ فقیرو انو افسانہ د شہرت و کور
 پاتے یو سائل پہ سوات خوار چاتہ پہ نوم نہ شد
 دا د تقسیم بر خے پہ جمعہ کین حرکت و کور
 ہر سائل سخی شہ نام ہرگز پاتے دشوم نہ شد
 حکہ پہ یورپ اشیاد سوات نامے اظہار کور
 چترے پس د بادشاہی لمن پاسدہ
 دا د شام ثانی پہ سوات کین بل چہ دویم شام جو پیشہ
 حکہ دیر عالم پکین د ہر خای متاشہ کوی
 دا د سید و لغوث پہ سوات د اسلام جو پیشہ
 سوات کہ د نہ پہ دہ وطن کین پلوشہ کوی
 ہر رنگ طالبان پکین د ہر عالم انجام جو پیشہ
 ہر رنگ ملنگان پکین پہ ہر رنگ شہ کوی

ہر رنگ غنچے و پکین ہر رنگ بھار کور
 ہر رنگ باغچہ پکین د ہر ثمرے قیاسدہ
 ہر رنگ ہنر پکین د چین او د ختن شتہ دے
 ہر رنگ نقاشیان پکین قابل پہ امتحان شتہ دے
 ہر رنگ فیشن پکین تیار د ہر وطن شتہ دے
 ہر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر پہ ہر مگ شتہ دے
 دا د سوات شاہ د ہر بندہ شہ گفتن شتہ دے
 دا سے د ہر قسمہ نن پہ سوات کین قابلان شتہ دے
 دا د مہواری د سوات اصلاً دار و مدار کور
 حکہ دید بہ د سوات تیر خود د الماسدہ
 خود بہ ترقی د غہ د سوات نام عجیب کوی
 مل چہ تے پہ نیکہ خیل تا جور د ہرہ یا بہ دے
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 دہ د عدالت خنجر و بستے د نقا بہ دے

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت

برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا و ہ ا ل ف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لندی ا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا ل تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تریخ شملے دے

تہ اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی

بر باد یو تروند دیا و پ عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیار تہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ور کوی سود
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدار تہ
 صاحب د نوکرانو نہ جو ری د حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبی
 کارونہ بی بے ریادی بہ ریاکہ دیقین شی
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبی د سلام
 مطلب بی بہ زبہ داوی چه یو او کوی ملاقات
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د او وایہ چه تیرونہ شی ادقات
 ولا روی بقول منشیان د میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چه میلانہ کوی داخل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبی
 بہ جی قربا نکیادی بہ لکیا کہ د یقین شی
 نوم لیک چه ہر زمان کان کوی زر عادل سلطانہ بی ور کوی
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکر از
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شی

رلاور غمکین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهکار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعرہ نه وه شونے
 دا اوله مرحله ده چه هر که حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هدا
 حمونزد رياست بناشلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با تو قدر کوی او پخدا د ناظرینو کین

تاسورور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 صاحب
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ د ورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلے جنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي



زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي



زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواځې نه يم
اوبسکې بهيرې د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوښ دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو



**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**